

Bilingüisme diferenciador

Text > XAVIER CASTILLÓN

De l'inesgotable planter musical de la Bisbal d'Empordà ara sorgeix Lecocq, un nom nou però amb molta història al darrere. Enric Mont Lecocq havia estat la veu principal de Medusa Box, un projecte interessant de vocació *indie-rock*, amb cançons en anglès, que entre el 2015 i el fatídic 2020 va publicar tres àlbums i alguns singles. Medusa Box no va veure prou recompensada la seva ambició creativa, tot i que de les seves entranyes han sorgit propostes tan interessants com ara el duet electrònic B1n0 i aquest Lecocq, que es presenta en societat amb un disc titulat *Sous la glace / Sota el gel*. El doble títol en francès i català ja deixa clar un dels principis fundacionals de Lecocq: el seu bilingüisme equitatiu, amb cinc cançons en cada idioma, que destaca positivament en un món en què la influència anglosaxona continua sent predominant. En

el seu cas, aquest bilingüisme és natural perquè reflecteix les seves arrels catalanes i franceses, i en aquestes últimes Mont Lecocq ha sabut trobar finalment un tret diferenciador interessant dins del nostre panorama musical, amb escassos precedents recents, com ara algunes cançons dels francòfils Anna Roig i L'Ombre de Ton Chien.

Amb Emili Bosch (50 % de B1n0), antic company, participant en la producció del disc, i tant ell com Malcus Codolà (l'altre 50 %) acompanyant-lo en directe, Lecocq ha donat forma a una brillant col·lecció de cançons de pop delicat però no fràgil, construïdes amb guitarres i teclats subtils i ritmes marcial: un entramat sonor sòlid, melòdicament impecable, sobre el qual canta la veu de Lecocq, tan evocadora en català («Sépia», «Què provoques?») com en francès, a «Jeux de mains» o «Sous la glace», la cançó que dona títol

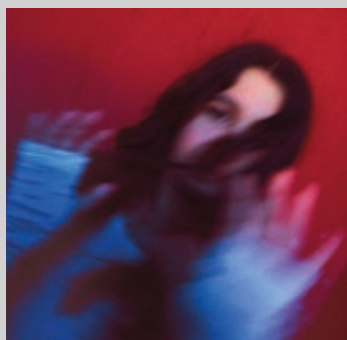

LECOCQ.

Sous la glace / Sota el gel.

Lecocq - KZoo Music, 2024.

al disc i en la qual Lecocq qüestiona la superficialitat de les relacions humanes. «Sota el glaç, escolto més que tu», diu al seu interlocutor, envoltat d'informació banal. «C-66», com la carretera que passa per la Bisbal, clou el disc: una història de passions animals al mig de la natura.

JOST JOU. *MFQM*.

Jost Jou, 2024.

ÀLEX PÉREZ. *Tot el que som*.

Música Global, 2024.

Un gran debut Text > X. C.

M^{FQM} és la sigla de 'més forta que mai': així es presenta en societat la cantant gironina Carla Jou, coneguda artísticament com a Jost Jou, que després d'alguns singles ha debutat amb un gran disc que, per la joventut de la intèrpret i per una producció primordialment electrònica, s'ha situat dins la ja inabastable escena de les músi-

ques urbanes. Però Jost Jou, amb la seva veu nítida, ben modulada i bona transmissora de sentiments, connecta més aviat amb la llarga tradició del pop sense etiquetes, en alguns temes amb ritmes que l'apropen al *rhythm-and-blues*, gràcies a la mesurada arquitectura sonora que ha construït juntament amb el productor Johnny Migliorelli.

Optimisme sonor Text > X. C.

El músic vidrerenc Àlex Pérez va debutar el 2019 amb un disc autòeditat titulat *Indesinenter* quan encara estava estudiant a l'ESMUC. Aquell era un disc més de cantautor, amb una certa vocació de transcendència i una visió agredolça de la vida, reflectida en cançons que convidaven més a la reflexió que a la celebració.

Ara, en canvi, Pérez reapareix amb un disc més colorista ja des de la portada, que mostra el canvi de cicle a la inicial i vitalista «Seguirem cantant». «Tot el que som» agafa el relleu dels Txarango més melòdics i, de fet, el seu cantant, Alguer Miquel, col·labora en aquesta cançó, que dona títol al disc. Una bona dosi d'optimisme sonor.